

бїж, нито пакъ да ся смѣсва на внатрѣшно-то правление, а напротивъ стои, че може князь-тъ да дава званїя (чинове), не токмо кои-то си постождьт, нъ и ако ся яви нужда и потрѣба, да може и новы да устроява и чиновницы на такovy званїя да въспоставя: того ради князь Михаилъ ние щѣлъ никакъ да прїими Вучича за своего совѣтника, зацо-то това бы вече повредило негово-то право. Следователно князь Михаилъ за да бы осталъ следственъ, както въ обвезателство-то си, така и въ свое-то право, ние можалъ на никой способъ да прїими Вучича за своего совѣтника, а най-паче отъ това, че е той готвилъ разны примки, за да не бы можалъ князь Михаилъ въ Сърбїѣ никакси да ся позива на достоинство-то си, на кое-то е ималъ право по самый-тъ уставъ, а второ че е той непрестано дѣйствовалъ за да ся прикжсне наследствие-то въ фамиліѣ-тѣ на Обреновцы, най-после пакъ князь Михаилъ и ако да стане князь, да бжде поне изборный. И заради тоя изборъ е издавана прокламація 1840. годинѣ преди поврщаніе-то на князь Михаила отъ Цариградъ въ Сърбїѣ. — Следъ това отдѣли ся Вучичъ съ нѣколко подбодачи и отиде въ крѣпость-тѣ Бѣлградскѣ и предаде ся въ наржчія-та на Турцы-тъ. Отъ тукъ после отиде въ Цариградъ, и започна тамъ да дѣйствова при Турцы-тъ, за да го въздърждьт да отнеме управление-то на князь Михаила. Турцы-тъ явно несж могле да му помогнатъ; зацо-то е князь Михаилъ былъ независимъ въ погледъ на внатрѣшно-то управление; обаче и пакъ му ся подало что трѣба да струва. Като ся немина много врѣмя